

Damian din Algau, ars de viu pentru mărturia lui Isus Hristos, 1543 A.D.

Cam în acest timp, un frate pe nume Damian, din Algau, a fost arestat la Ingolstadt, pentru a-l îndepărta de credință; dar când nu a putut fi îndepărtat în nici un fel, a fost condamnat la moarte.

În drum spre locul de execuție, el a îndemnat poporul și a dat socoteală cu privire la credința sa, astfel încât un student a spus că unul din două lucruri era sigur: că acest om avea credința fie de la diavolul cel rău, fie de la Duhul lui Dumnezeu, din moment ce cunoștințele sale erau atât de extinse, pentru că, după toate aparențele, era un om simplu.

De asemenea, cineva l-a îndemnat și l-a întrebat dacă va muri ca un creștin pios.

El a răspuns: „Da.”

L-a întrebat din nou: „Ce semn ne vei da ca să cunoaștem acest lucru?”

Fratele a spus: „Fiți atenți, când mă vor arde, fumul se va înălța direct spre cer.”

Și acest lucru s-a întâmplat.

Când a fost executat, călăul s-a interesat de direcția fumului, dacă l-a executat pe bună dreptate. Judecătorul a răspuns: „L-ați executat după bunul vostru plac; eu nu am judecat.” Astfel, acest martor al lui Dumnezeu și al lui Hristos a obținut cununa martirilor.

Notă

Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul 1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.

Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).

Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care

au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.

Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu Hristos.